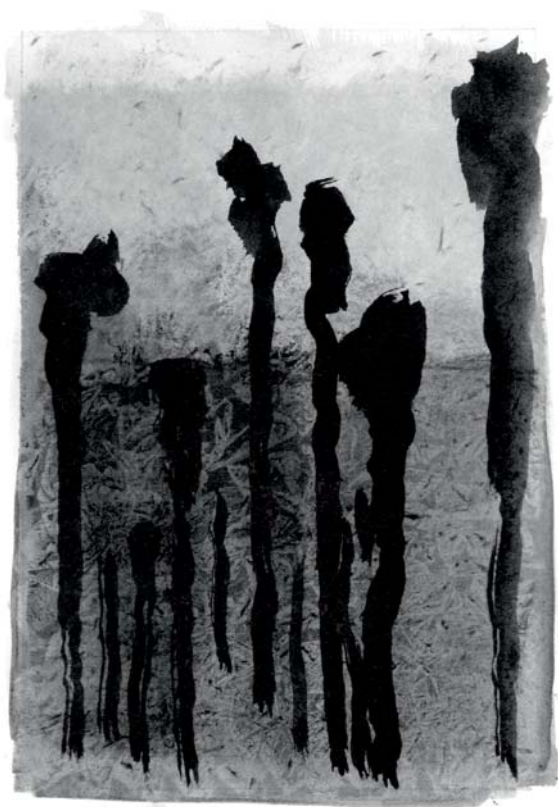

Pepa Úbeda

HI HAVIA L'ESPANT

Pepa Úbeda 2011

Plecs de la Paraula 07

Primera edició:
Abril. 2017

© Pepa Ubeda

© Coberta: Pepa Ubeda

© D'aquesta edició,
Associació Cultural Babilonia.
Navarrés.
babiloni56@gmail.com
www.edicionesbabilonia.com
Coordinador: Paco Pérez Belda

ISBN: 978-84-946114-5-2

Dipòsit Legal: V-76-2017

Impressió: Grafigrau, SL Xàtiva (València)

Imprès en País Valencià. Printed in País Valencià

HI HAVIA L'ESPANT

Pepa Ubeda

Perquè t'has espantat, ànima afligida...

Janko Polik Kamov

Penelope 2011

l'espant

i així s'esdevingué

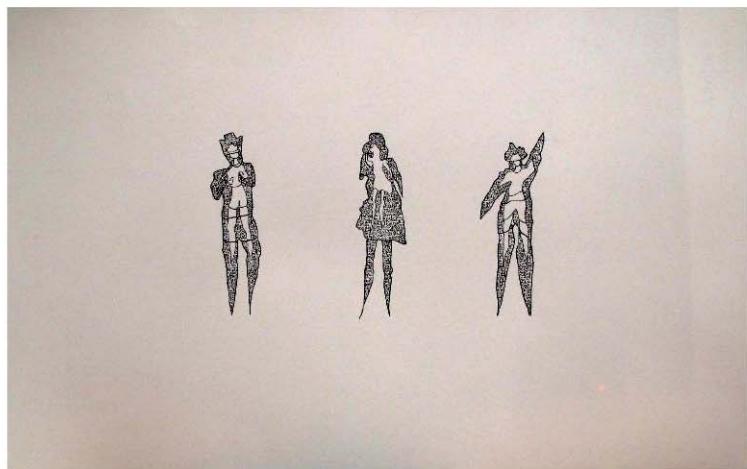
que hi havia l'espant d'aquesta banda
i al costat seu jo

i amb l'espant el vent ballava
dues ombres sobre paret emblanquinada

hi ha ombres amb forma d'espants
i espants amb forma d'ombres
i espants i ombres amb forma d'homes
i d'animals
i sense forma
i alenades d'homes i d'animals
que sense ombra són espants i espantats

esclata el silenci
tremola el mur
una espelma fen el crit

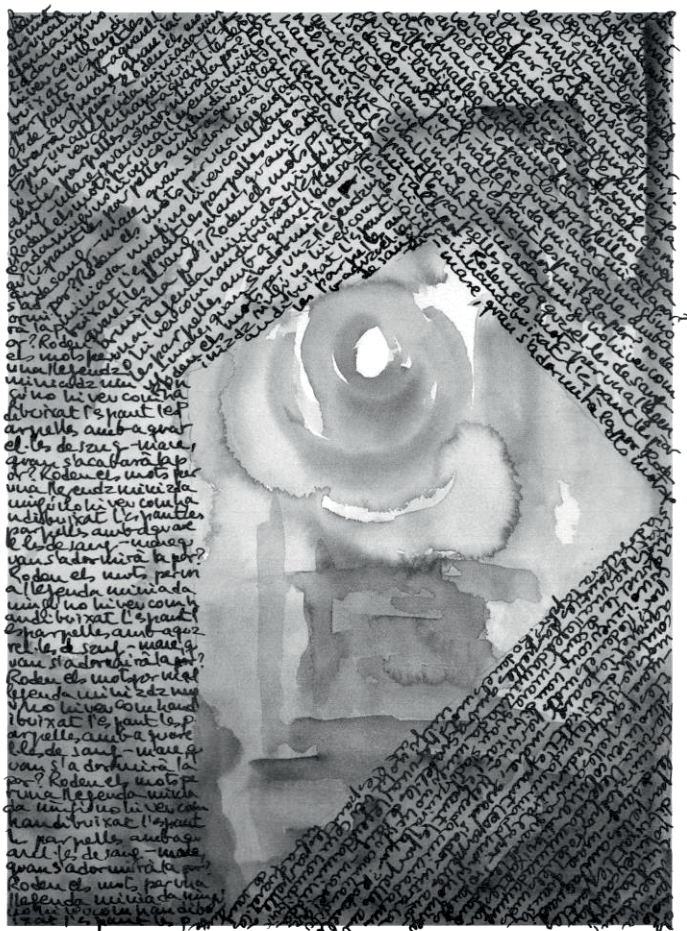
per pol·lucions de malsons
fugen espants i espantats

vagits de silenci

xiuxiuegen al pòrtic els mots

en l'incert esglai de la cambra deserta
reconeix l'aire una vella cançó de bressol
entre llençols sense vida

roden els mots

roden els mots
per una llegenda miniada

ningú no hi veu
com han dibuixat l'espant

les parpelles

amb tints / aquarel·les de sang

—mare, quan s'adormirà la por?

a marcel proust

I

al paladar del vespre
desfaig el pas per les aromes de la vida

més enllà de la finestra
pinta la teua veu d'anyil el cel

asserenades ja les aigües
granoteja l'arc de Sant Martí

atzavares enfosquides pel silenci
entelen la tanca del jardí

un llagut abandonat
m'ix al marge de la vida

II

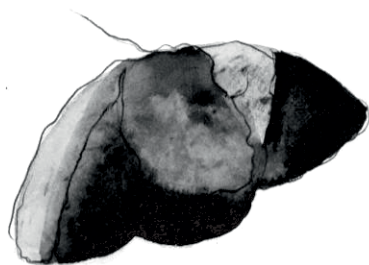
sobre els llavis de la fosca
s'esveren les dents de la nit

un fil de núvol
apaga el murmuri de la lluna plena

despullat per la tronada
jau l'arbre al marge de la llum

III

arbre i llagut
deshabitats
sobre la trista terra

PaperWoods
2012

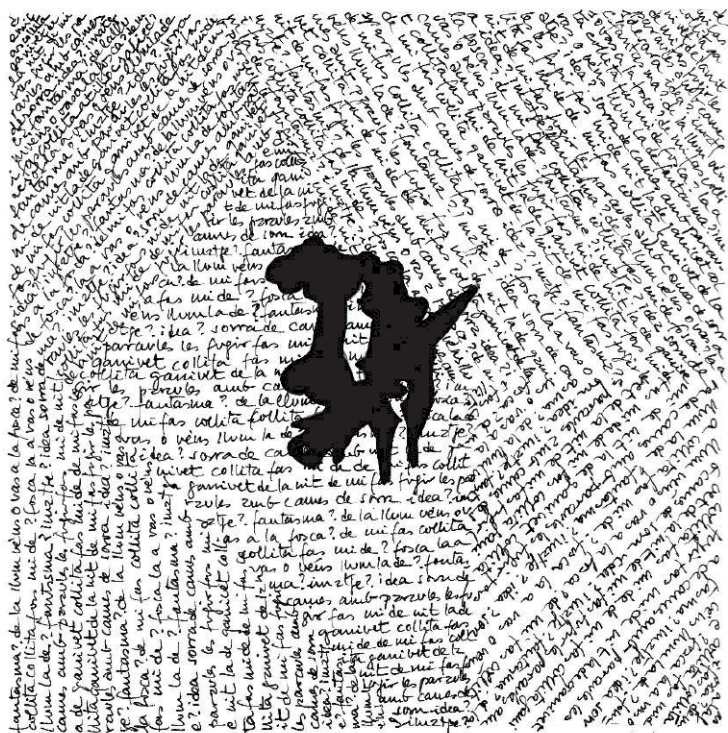
tanka de l'espant

atura l'espant
atura'n les deus

enmig de l'aire

com s'atura el floc de neu

a mig camí del silenci

de mi fas collita

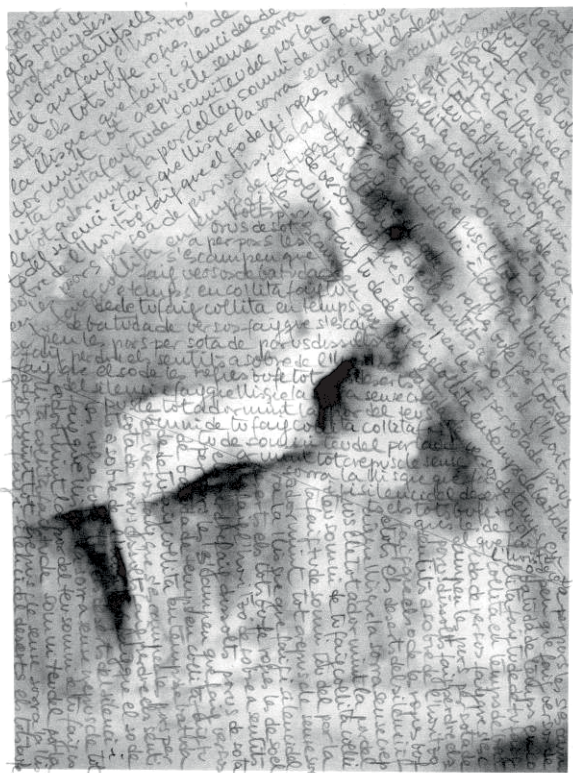
de mi fas collita
ganivet de la nit

de mi fas fugir la paraula
amb cames de sorra

idea? imatge? fantasma?

de la llum véns vas a la fosca?
o

de mi fas collita

Pejuhed
2013

de tu faig collita

de tu faig collita
en temps de versos
 de batuda

faig que s'escampen les pors
 per sota de porus dissolts

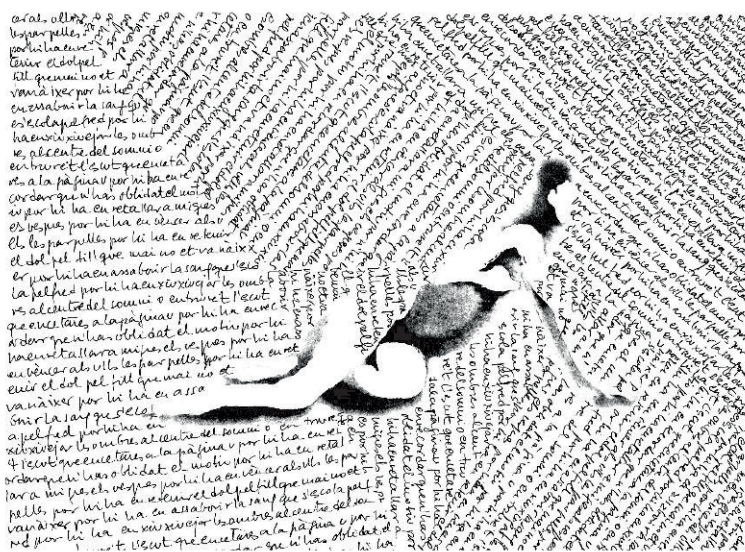
faig perdre els sentits
 a sobre de l'horitzó

faig que el so de les roques
bufe tots els deserts del silenci

i faig que llisque la sorra
sense crepuscle

tot adormint
la por del teu somni

de tu faig collita

por hi ha

por hi ha

en recordar que n'has oblidat el motiu

por hi ha

en retallar a miques els vespres

por hi ha

en vèncer als ulls les parpelles

por hi ha

en retenir el dol pel fill que mai no et va nèixer

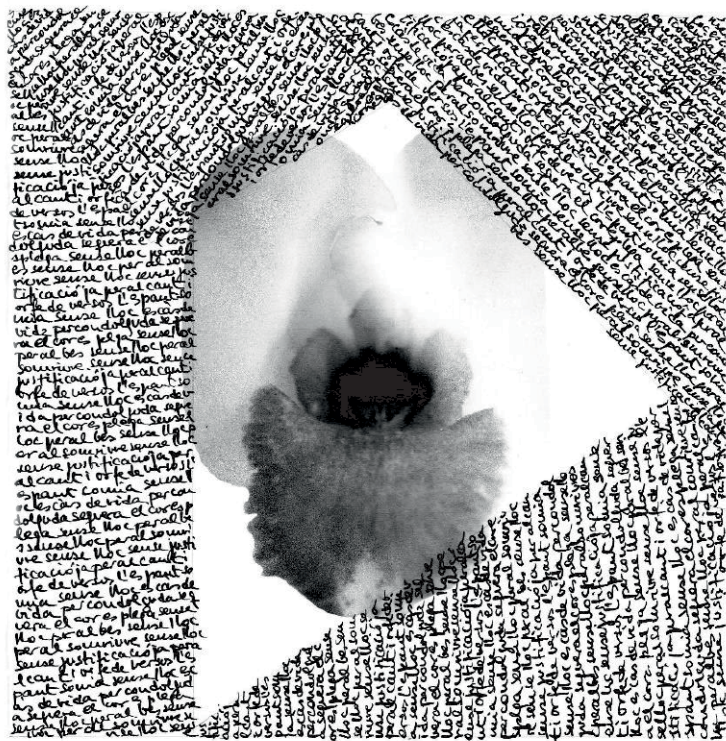
por hi ha

en assaborir la sang que s'escola pel fred

por hi ha

en xiuxiuejar les ombres al centre del somni

o en traure't l'escut que encetares a la pàgina u

sense lloc

escàs de vida
per condolguda sequera el cor es plega

sense lloc per al bes
sense lloc per al somriure
sense lloc

sense justificació ja per al cant
i orfe de versos

l'espant somia

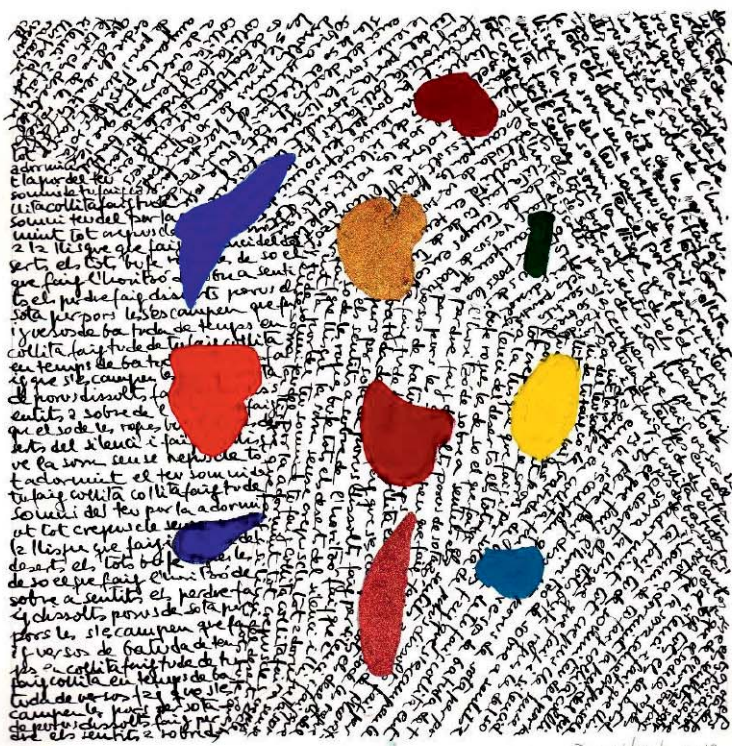
i els mots aixecaren el tel

la pluja m'agradava
de veure-la ploure
somiàr-la clara

el record
de fer-ne memòria
camí del futur

però un regolf s'engolí l'aigua
i féu capgirell el present
així que encetí a córrer
que el teu nom no em despullés

i els mots aixecaren el tel

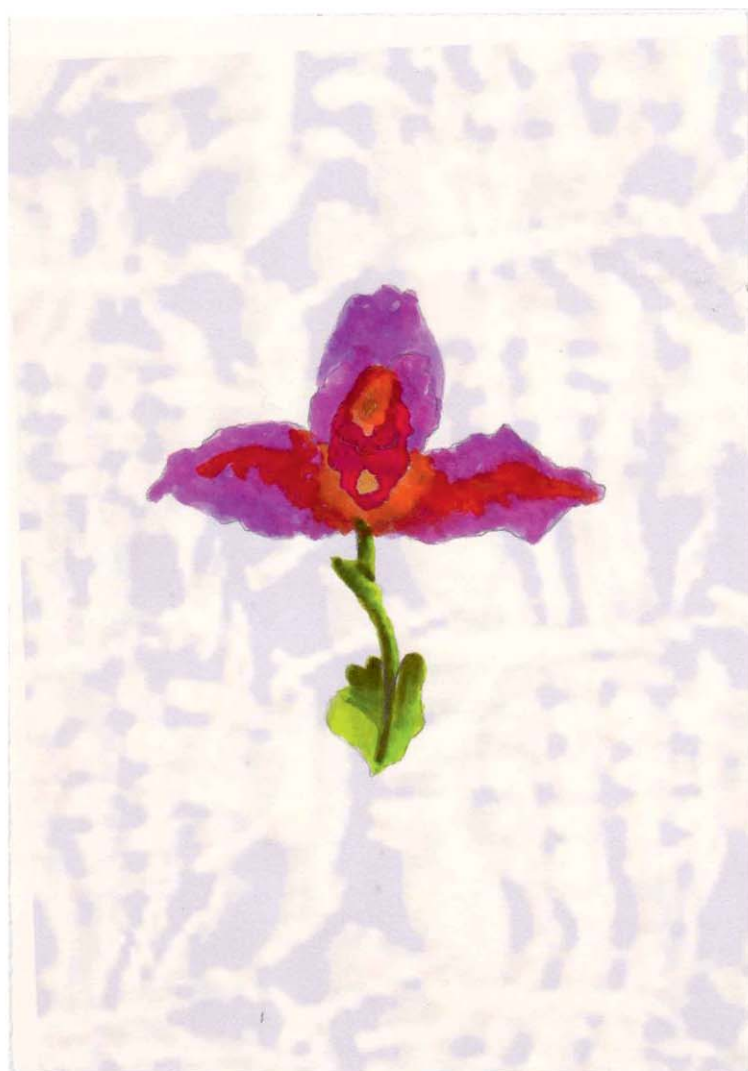
Fey Ubed 2013

feta bocins

feta bocins la paraula
res no en resta ja

si apedaçada
sagnant
si apropada
costura que calcina llàgrimes
si deportada
clau que desclou i encambra

no ofega versos el record
sols els tem
de tant en tant

escombralls de la por

canta la fosca
encara a trenc d'alba

es desensonya la boira
al sol

empeny el camí
la llum

per fer escombralls de la por

revolta a l'escenari

hi ha cops
que al muscle carreguem
cant i paraula
i d'altres
que amb crits trafiquegem
per descamins de veu

hi ha cops
que al coll lliguem
cordes de guitarres impossibles
i d'altres
que ària rebel acompanyem
de cor implacablement sonor

hi ha cops
que espantaocells esdevenim
sobre escenari d'aparences
i d'altres
que amb carrinclons equívocs
escampadissa fem
sota llanternes fugitives

però ens fita la por a l'espectacle
sempre
no podem escapolir-nos-en
fingir no veure-la
excloure'n la trompeta que inexorable
ens trona a l'oïda
que en mascarada

n'arrenca els oripells
que de sepulcres blanquejats
per l'arc de sant Martí
a eixir s'apressa

i a baixar teló de tràgica comèdia
davant espill

TÍTOLS PUBLICATS

01 Suite de València (Tercera edició)

Marisol González Felip

02 L'espiral del crit (Segona edició)

Joana Navarro

03 Petita por (Tercera edició)

Paco Mateu

04 Mare in itinere (Segona edició)

Lola Camps

05 Fills del sol i la lluna

Josep Sou

06 La pedra i la memòria

Vicent Torres

Aquest poemari, *Hi havia l'espant* de Pepa Ubeda es va acabar d'imprimir el trenta de març de dos mil disset, a l'obrador de l'impressor Grafigrau, amb una primera edició de 100 exemplars numerats i signats de l'001 al 100.

Exemplar N° _____

ISBN 978-84-946114-5-2

9 788494 611452